

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๓) (ง) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน”	หมายความว่า	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“ประธานกรรมการ”	หมายความว่า	ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“คณะอนุกรรมการ”	หมายความว่า	คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
“ผู้อำนวยการ”	หมายความว่า	ผู้อำนวยการสถาบัน
“ส่วนกฎหมาย”	หมายความว่า	ส่วนกฎหมายสถาบัน
“ผู้ปฏิบัติงาน”	หมายความว่า	ผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน
“การอุทธรณ์”	หมายความว่า	การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง
“การร้องทุกข์”	หมายความว่า	การร้องทุกข์กรณีที่เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมถึงกรณีเล็กจ้านไม่เป็นธรรม
“คู่กรณี”	หมายความว่า	ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในการอุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในการร้องทุกข์แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด
และคำวินิจฉัยของประธานกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์” จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยมีกรรมการในคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นประธานให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๒) รายงานผลการวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเพื่อทราบในกรณีการคัดค้านประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ หรือกรณีไม่รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา หรือการถอนอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ และรายงานผลการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการเห็นว่าสมควรรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๓) แจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาด พร้อมทั้งสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของประธานอนุกรรมการ แต่อาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ได้

ข้อ ๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗ ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ มีสิทธิคัดค้านผู้เป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำความผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ถูกร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งผู้ถูกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกร้องทุกข์

(๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติ หรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) เหตุอื่นใดอันมีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

การคัดค้านตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ หรือแจ้งการคัดค้านเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง และข้อ ๒๒

กรณีคัดค้านประธานอนุกรรมการให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย กรณีคัดค้านอนุกรรมการให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย

ในการพิจารณาครั้งแรก ให้ที่ประชุมพิจารณาว่ามีอนุกรรมการที่มีสภาพร้ายแรงที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นกลางหรือไม่ หากมีให้อนุกรรมการท่านนั้นออกจากที่ประชุม

กรณีมีเหตุให้องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการไม่ครบตามข้อ ๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการเพิ่มเติมเป็นกรณีไป

ข้อ ๘ การพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ หรือหนังสือร้องทุกข์ กรณีมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๖๐ วัน และให้บันทึกเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเป็นเรื่องลับ และผลการวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณี

หมวด ๒

วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง หากเห็นว่าไม่เป็นธรรม ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้ถือว่าวันที่ผู้ได้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้นั้นทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้แล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งคำสั่งให้ทราบได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ได้รับคำสั่งเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ผู้ได้รับสำเนาคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่ง และส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ได้รับสำเนาคำสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสือปิดผนึกกลับถึงประธานอนุกรรมการ โดยนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้นำหนังสืออุทธรณ์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตราหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่คณะอนุกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกกลับ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ส่วนกฎหมายที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ ให้ลงรับหนังสืออุทธรณ์ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ แล้วส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้อุทธรณ์ ส่วนงานการสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และส่วนการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของคู่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าคำสั่งที่ได้รับไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการอุทธรณ์ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะอนุกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะอนุกรรมการจะเปิดโอกาสให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของคณะอนุกรรมการที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๕ เรื่องอุทธรณ์ที่คณะอนุกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้จะต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่มิปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์เรื่องใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์จะถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะอนุกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการและนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๑๗ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน หรือ การพิจารณาเบื้องต้นและสำนวนการดำเนินการทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและ หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากบุคคลใด ๆ ที่มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อ ประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาว่าการแถลงการณ์ ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวน เพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบ ส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งถูกต้อง และเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติเพิกถอน คำสั่ง หรือสั่งลงโทษ หรือสั่งงดโทษ หรือสั่งลดโทษ หรือยกโทษ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้อง เหมาะสม แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและ ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มิผู้ได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับ คณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่ฉบับแก้ไข เพิ่มเติม

หมวด ๓

วิธีการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิร้องทุกข์ได้เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือ มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน หรือกรณีผู้อำนวยการปฏิบัติต่อตน

(๒) กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๒๑ การร้องทุกข์กรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ตามข้อ ๒๐ (๑) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ปรีกษาหรือทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

(๒) ปรีกษาหรือกับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือผู้บังคับบัญชาที่เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เหนือขึ้นไป อีกชั้นหนึ่งก่อนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเหตุ

(๓) หากผู้ร้องทุกข์ปรีกษาหรือแล้วผลไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ปรีกษาหรือแล้ว

ให้ผู้ผู้อำนวยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับเรื่องร้องทุกข์ แล้วแจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว หากผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลคำวินิจฉัยให้ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบผลการวินิจฉัยของผู้บริหาร

ข้อ ๒๒ การร้องทุกข์กรณีผู้อำนวยการเป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือกรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ตามข้อ ๒๐ (๑) และ (๒) ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ ร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือปิดผนึกกลับถึงประธานคณะกรรมการและ นำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และ ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็น หลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกกลับ

ข้อ ๒๔ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นไม่ได้

หนังสือร้องทุกข์ ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดง ข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้แสดงความประสงค์ ไว้ในคำร้องทุกข์นั้นด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะกรรมการจะเปิดโอกาส ให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีร้องทุกข์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งและทำบันทึกวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าไม่อาจแจ้งคำสั่งได้โดยตรงให้ดำเนินการตามข้อ ๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเหตุร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐ และยื่นหรือส่งตามกำหนดเวลาและมีสาระสำคัญตามข้อ ๒๔

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่า เรื่องร้องทุกข์เรื่องใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับพิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด หากคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยแล้วมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปอีกไม่ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานคณะกรรมการและยื่นผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาให้เป็นอันยุติ และจะร้องทุกข์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๒๙ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงของบุคคลที่มาให้อยู่คำเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องทั้งหมด หรือไม่ถูกต้องบางส่วนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุม และให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

หมวด ๔

การนับระยะเวลา

ข้อ ๓๑ การนับระยะเวลาดำเนินการตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่ง หรือวันที่ผู้ร้องทุกข์ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์สรนิต ศิลธรรม)

ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน

ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2558

โดยที่เห็นสมควรให้มีการปรับปรุงข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2553 ให้มีความเหมาะสม และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 33 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2552 มติคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ครั้งที่ 2/2558 ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 มติคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลครั้งที่ 1/2559 ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2558 กอปรกับคำสั่งคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ 7/2555 เรื่อง แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2558”

ข้อ 2 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2553

ข้อ 4 ในข้อกำหนดนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันตามมาตรา 31 แห่งพระราช

กฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2551

“สอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานซึ่งผู้มีหน้าที่สอบข้อเท็จจริงได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์และการกระทำนั้นว่าเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ปฏิบัติงานผู้ใด หรือผู้ปฏิบัติงานผู้ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัย หรือถูกร้องเรียนหรือถูกกล่าวโทษว่ากระทำความผิดวินัยมีมูลหรือไม่ประการใด

“คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่
แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อพิจารณาว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าจะกระทำผิดวินัย
หรือไม่

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ข้อ 5 ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ในกรณีเป็นการสอบข้อเท็จจริงของ
ผู้ปฏิบัติงาน และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของผู้บริหารให้เป็นที่สุด

ข้อ 6 กรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้อำนวยการกระทำฝ่าฝืนข้อบังคับ ว่าด้วย
ประมวลจริยธรรมของผู้อำนวยการและผู้ปฏิบัติงาน หรือกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการ

ข้อ 7 ให้สถาบันดำเนินการสอบข้อเท็จจริงในกรณี ดังต่อไปนี้

- (1) มีกรณีถูกกล่าวหาหรือความปรากฏว่า ผู้ปฏิบัติงานกระทำฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ
- (2) มีกรณีถูกกล่าวหาหรือความปรากฏว่า ผู้ปฏิบัติงานกระทำฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ตาม
ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารสถาบันฯ ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของผู้อำนวยการ และผู้ปฏิบัติงาน
สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2552
- (3) มีกรณีถูกกล่าวหาหรือความปรากฏว่า ผู้ปฏิบัติงานกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับ
คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2552
- (4) มีกรณีปรากฏตัวผู้ต้องรับผิดชอบเนื่องจาก กระทำให้ทรัพย์สินของหน่วยงานเสียหาย
พัสดุชำรุด หรือเสื่อมคุณภาพตามระเบียบคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การพัสดุ
พ.ศ. 2552
- (5) มีกรณีการกล่าวหาด้วยบัตรสนเท่ห์ หรือร้องเรียนเป็นหนังสือร้องโดยมิได้ระบุชื่อผู้ร้อง
แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกร้องมีเนื้อความกล่าวโทษว่า กระทำผิดวินัย โดยระบุข้อเท็จจริง
อย่างชัดเจนและแน่นอนในพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อม และหรือพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสาร
อย่างเพียงพอที่จะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงได้
- (6) กรณีอื่นๆ ที่ผู้อำนวยการเห็นควรให้มีการสอบข้อเท็จจริง

ข้อ 8 เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยตามข้อ 7 ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริง ในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ และรายงานผลต่อ
ผู้อำนวยการ

ให้ผู้ปฏิบัติงานที่ประสงค์จะร้องทุกข์ ร้องเรียนหรือกล่าวโทษผู้ใด แจ้งความประสงค์ต่อส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ หรือนิติกรให้ดำเนินการบันทึกข้อร้องเรียนหรือคำกล่าวโทษนั้น เพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการดำเนินการตามข้อกำหนดนี้ต่อไป

ข้อ 9 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 8 ให้แต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหา และให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเพื่อที่จะทราบและพิสูจน์ความจริงในเรื่องนั้นๆ แล้วทำรายงานสรุปเสนอต่อผู้อำนวยการ

ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการสอบข้อเท็จจริงโดยเร็ว และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จและรายงานผลต่อผู้อำนวยการภายในหกสัปดาห์

ในกรณีมีความจำเป็นที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่สามารถดำเนินการสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริงรับรายงานต่อผู้อำนวยการถึงเหตุผลความจำเป็นนั้น และขอขยายเวลาการสอบข้อเท็จจริงออกไปได้อีกคราวละไม่เกินสามสัปดาห์ และขอขยายได้ไม่เกินสองครั้ง

ข้อ 10 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะต้องไม่เป็นบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์หรือมีส่วนร่วมในเรื่องที่สอบข้อเท็จจริง
- (2) มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่สอบข้อเท็จจริง
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (4) เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดากับผู้ร้องเรียนกล่าวหา
- (5) มีเหตุอย่างอื่นซึ่งน่าจะเชื่อว่าจะทำให้การสอบข้อเท็จจริงเสียความเป็นธรรม

ข้อ 11 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ โดยอาจรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการสอบข้อเท็จจริง และจัดทำบันทึกการสอบข้อเท็จจริงไว้ทุกครั้งด้วย

ข้อ 12 ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงครั้งแรกโดยเร็ว และการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องใดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกำหนดประเด็น และ วางแนวทางการสอบข้อเท็จจริง และการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ 13 เมื่อได้วางแนวทางตามข้อ 12 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) รวบรวมข้อเท็จจริง ระเบียบ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (2) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (3) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (4) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบข้อเท็จจริง
- (5) ทำรายงานการสอบข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้ง

ข้อ 14 เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางตามข้อ 13 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำเอกสารพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ โดยบันทึกการแจ้งเป็นหลักฐานไว้ในสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่กล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะไม่ทำการสอบข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการตามข้อกำหนดนี้ต่อไป

ข้อ 15 ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทำการสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานให้ครบถ้วน

ข้อ 16 การเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเพื่อสอบข้อเท็จจริงให้ดำเนินการคราวละหนึ่งคน และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและพยานทราบว่า กรรมการสอบข้อเท็จจริงมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้อำนวยการและสถาบัน การให้ข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดทางวินัยได้

การสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดจึงจะทำการสอบข้อเท็จจริงได้

ข้อ 17 การสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 16 ต้องมีการทำบันทึกของผู้ให้ข้อเท็จจริงตามแบบที่สถาบันกำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ข้อเท็จจริงฟังหรือให้ผู้ให้ข้อเท็จจริงอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ข้อเท็จจริง ผู้บันทึกและกรรมการซึ่งร่วมอยู่ในการสอบข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกมีหลายหน้าให้ผู้ให้ข้อเท็จจริงและกรรมการสอบข้อเท็จจริงซึ่งอยู่ร่วมในการสอบหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกนั้นทุกหน้า

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ขาด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ถ้าจะต้องมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตึกเดิม แล้วให้ผู้ให้ข้อเท็จจริงและกรรมการสอบข้อเท็จจริงซึ่งอยู่ร่วมในการสอบหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

กรณีที่ผู้ให้ข้อเท็จจริงไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกด้วย
กรณีที่ผู้ให้ข้อเท็จจริงไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 18 ในการสอบข้อเท็จจริง ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ร่วมในการสอบข้อเท็จจริงนั้นด้วย เว้นแต่บุคคลซึ่งกรรมการสอบข้อเท็จจริงอนุญาตให้อยู่เพื่อประโยชน์ในการสอบข้อเท็จจริง

ข้อ 19 ห้ามมิให้กรรมการสอบข้อเท็จจริงทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ข้อเท็จจริงอย่างใด ๆ

ข้อ 20 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบข้อเท็จจริงให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยประการอื่น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะสืบจากสำเนาหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ 21 ในกรณีคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ข้อเท็จจริงตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะไม่สอบข้อเท็จจริงบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการสอบข้อเท็จจริง และในรายงานการสอบข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ 22 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า การสอบพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบข้อเท็จจริงล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมิใช่สาระสำคัญ จะงดสอบข้อเท็จจริงหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการสอบข้อเท็จจริง และในรายงานการสอบข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ 23 กรณีที่การสอบข้อเท็จจริงพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาเห็นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบข้อเท็จจริงนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรายงานไว้ในรายงานการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้สั่งแต่งตั้ง

กรณีตามวรรคแรก ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง อาจให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงคณะใหม่ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้วรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงให้ทราบต่อไป

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่สอบข้อเท็จจริงเดิม คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดใหม่จะใช้ประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อกำหนดนี้

ข้อ 24 เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รวบรวมข้อเท็จจริง ระเบียบกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงที่ดำเนินการมา และทำรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้ง

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด

ข้อ 25 ในกรณีที่ผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหา

(1) ถ้าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก็ได้

(2) ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อดำเนินการสอบสวนตามข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย พ.ศ. 2559 ต่อไป

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่า กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ส่งยุติเรื่อง

ข้อ 26 กรณีที่ถือว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการสั่งให้ยุติเรื่องได้อาจเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณี ดังต่อไปนี้

(1) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่ชัดเจนแน่นอนเพียงพอที่จะทำให้ทราบว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

(2) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่ชัดเจนแน่นอนเพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงต่อไป

(3) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

ข้อ 27 การนับเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นเวลาเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของสถาบัน ให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

การนับเวลาดังกล่าว ให้นับเฉพาะวันทำการ

ประกาศ ณ วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2558

(ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สรวิทย์ สุจิตจร)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน

ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย พ.ศ. 2559

โดยที่เห็นสมควรให้มีการปรับปรุงข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. 2553 ให้มีความเหมาะสม และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 33 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2552 กอปรกับคำสั่งคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ 7/2555 เรื่อง แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. 2553 และใช้ข้อกำหนดนี้บังคับแทน

ข้อ 4 ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้

ในกรณีมีเหตุทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ได้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจวินิจฉัย และ คำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ในข้อกำหนดนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบัน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันตามมาตรา 31 แห่งพระราช

กฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2551

“สอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยได้ความจริงและยุติธรรม

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด 2 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 6 กรณีผลรายงานการสอบข้อเท็จจริงตามข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2558 ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงปรากฏกรณีมีมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอีกอย่างน้อยสองคน โดยประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกร่วมเป็นกรรมการเพิ่มด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 7 กรณีรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏกรณีมีมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ปฏิบัติงานทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แล้วพิจารณาลงโทษโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้โดยอนุโลมเท่าที่จำเป็น

ข้อ 8 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้อำนวยการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือสอบสวนตามกฎหมาย หรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามข้อกำหนดนี้

ข้อ 9 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ 10 ภายใต้บังคับข้อ 6 เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ เห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่ง และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการ ไปแล้ว

ข้อ 11 เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหาหรือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของสถาบัน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อเวลาล่วงพ้นไป 15 วันนับแต่วันส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าได้ทราบ (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

หมวด 3

สิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ 12 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านกรรมการสอบสวนได้

- (1) เป็นผู้กล่าวหาเสียเอง
- (2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (3) เป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรส
- (4) เป็นผู้มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (5) เป็นผู้มิประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (6) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (7) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ 13 การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามิกรณีตามข้อ 12 โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบและต้องให้ออกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่ง

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ 14 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 13 แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำความในข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน

ข้อ 15 ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ 12 ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ 14 โดยอนุโลม

ข้อ 16 ผู้ถูกกล่าวหาอาจนำทนายความ หรือที่ปรึกษาเข้ามาเป็นที่ปรึกษาในการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควร

ข้อ 17 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้ง ถ้ามีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจดำเนินการได้ หรือไม่ประสงค์จะดำเนินการ ก็ให้แจ้งแก่คณะกรรมการสอบสวนทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด 4

หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 18 เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และขอขยายได้ไม่เกินสองครั้ง หากมีความจำเป็นต้องขอขยายเวลาเกินกว่าสองครั้ง ให้ขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

ข้อ 19 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามข้อกำหนดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการ

สอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติ และความประพฤติดังกล่าวหาที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

ข้อ 20 ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกโดยเร็ว

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องใดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็น และ วางแนวทางการสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ 21 เมื่อได้วางแนวทางการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 20 แล้ว ให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (1) รวบรวมข้อเท็จจริง ระบียบ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา
- (2) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (3) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (4) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนแล้วทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอ ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 22 ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การ สอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็น ประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ ครบถ้วน

ข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตาม เรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิให้อัยการหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำเอกสาร พยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่า ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้ คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพนั้น รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่ง การกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการ สมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไป ตามควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและประชุมเพื่อพิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยฐานใด หรือกรณีตามข้อใดแล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควรแต่อย่างช้าไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบพยานต่างๆ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาด้วย หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำเพื่อแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การประชุมตามวรรคสามต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 24 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยานซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานของสถาบันต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้อำนวยการและสถาบัน การให้ถ้อยคำอันเป็นที่อาจเป็นความผิดทางวินัยได้

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้

ข้อ 25 การสอบปากคำตามข้อ 24 ต้องมีการทำบันทึกของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่สถาบันกำหนดแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ และกรรมการซึ่งร่วมอยู่ในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ ทั้งนี้ โดยมีคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสองคนลงลายมือชื่อรับรองลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ข้อ 26 ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ 27 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ 28 ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่

คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุขึ้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ 29 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุขึ้นไว้ในบันทึกประจำวัน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ 30 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ปฏิบัติงานผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้ขึ้นทราบบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อกำหนดนี้แล้ว

ข้อ 31 ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 32 ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(2) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อกำหนดนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ 33 เมื่อคณะกรรมการได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนรวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเห็นตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ระเบียบ และพิจารณาภูมิปัญญาในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือฐานใดตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด ดังนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้เสนอยุติเรื่อง

(2) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอระดับโทษของการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงไว้ด้วย

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอโทษปลดออก

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ 34 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่ด้วยเหตุใดๆ หรือมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลย หากให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 35 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ 33 แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สถาบันกำหนด โดยเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 33 และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน

ในกรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

หมวด 5

การสอบสวนที่มีข้อบกพร่อง

ข้อ 36 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ เช่นนี้ให้นำข้อ 6 วรรคสอง วรรคสาม และข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมพร้อมความเห็น รวมทั้งส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 37 ในกรณีที่ปรากฏว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 6 วรรคสองและวรรคสาม ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 38 ในกรณีที่ปรากฏว่า การสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณี ดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 20 วรรคสอง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24 ข้อ 25 และข้อ 26

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 39 ในกรณีที่ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หรือไม่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ข้อ 23 ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง ให้ถ้อยคำ และนำสืบข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 23 ด้วย

หมวด 6

การพิจารณาสั่ง

ข้อ 40 เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 35 วรรคสอง เพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นพ้องกับคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้สั่งแต่งตั้งสั่งยุติเรื่อง หรือลงโทษตามสมควรแก่กรณี

(2) กรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ให้บันทึกความเห็นให้ปรากฏเป็นหลักฐานแนบท้ายรายงานการสอบสวน และเสนอการสั่งลงโทษต่อคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล เพื่อพิจารณาชี้ขาด

ข้อ 41 คำสั่งลงโทษผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

การสั่งลงโทษต้องแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกคำสั่งลงโทษ โดยให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง พร้อมทั้งวัน เดือน ปีที่รับทราบ ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ผู้แจ้งมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษแล้วบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏหลักฐานของทางสถาบัน โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้ผู้ถูกลงโทษสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งส่งคืนกลับมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษกลับคืนมายังสถาบัน ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งโดยชอบแล้ว

การแจ้งตามวรรคสอง ถ้าเป็นกรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมรับเอกสารดังกล่าว หากได้ส่งไปยังที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางสถาบันแล้ว ให้ถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตั้งแต่ขณะที่ไปถึง

หมวด 7

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 42 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง uly ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

หมวด 8

การนับระยะเวลา

ข้อ 43 การนับระยะเวลาตามข้อกำหนดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นเวลาเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของสถาบัน ให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

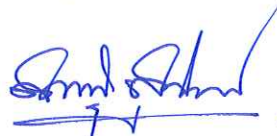
การนับระยะเวลาตามวรรคแรก ให้นับเฉพาะวันทำการ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 48 ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้ใดตามระเบียบ ข้อกำหนด หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้
อยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามข้อกำหนดต่อไป

ข้อ 49 หลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ทั้งนี้ จนกว่าผู้อำนวยการจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้เป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2559

(ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สรารุติ สุกิจจร)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน